

men for Resten vil jeg sige, at der er jo mange Maader, hvorpaa man kan skaffe Penge. Seg vil ikke tale om den overordentlig rigtige Maade, at man lod Kjøbenhavns Føstning følge den Vej, som alle danske Fæstninger hidtil ere gaaede, saaledes Frederikshavn, Fredericia og saa vidt jeg ved Nyborg, nemlig at man sælger dem (Afskyldelse af Korsgaard), og det ærede Medlem her ved Siden af har jo 50 Millioner kontant paa Haanden, saa vi vide, at der aldeles ikke mangler Penge (Afskyldelse af Korsgaard). Sa, det ærede Medlem, som afbrød mig, han har Pengene, saa der vil aldrig komme til at mangle noget. Men for Resten var der andre Afgifter, som jeg meget vel kunde tænke mig bortfaldt. Man kunde jo f. Eks. lade det kongelige Teater bortfalde for nogle Aar, det koster omtrent det samme, som vil tabes ved Ophævelsen af Halvprocentafgiften. Jeg tror, ingen vil savne det, i alt Fald af dem, hvem Ophævelsen af Halvprocentafgiften kommer til gode. Seg vilde dernæst sige, at man, uden at gaa til ny Skatter, kunde f. Eks. gaa til at forhøje Mangskatten, og, som man endelig ind i en fornuftig Statshusholdning og sit en Ordning paa Tingene, og skulde man til at skaffe Pengene til noget, som en Del af Tinget eller Tingets Flertal bleve enige om at betragte som absolut nødvendigt, var der endelig ogsaa den Udvej at gaa, som man i andre Lande er gaaet, nemlig at indføre Børsstatten. Hvis man altsaa var enig om Maalet, nemlig at spare de Penge, her er Tale om paa dette Lovforslag, mener jeg nok, man vil finde paa Udveje, som vilde gøre dette let. Den højtærede Finansminister hentydede til det vigtige i at holde Ligevægt i Statskassen og Ligevægt i det hele, men jeg vil sige, at naar man ser hen til den Kassebeholdning, som det ærede Medlem fra Nørre-Sundby (S. K. Larsen) nævnte før, og ser, hvad der nu er, saa kan det næppe være Hensynet til Ligevægt mellem Indtægt og Udgift, der har haaret den højtærede Finansministers Politik i de sidste Aar. Seg ved naturligvis særdeles vel, at jeg efter den Behandling, mit Lovforslag har faaet, ikke kan vente, at der kommer noget videre ud af det, men jeg maa sige, at jeg drager tillige den Opfattelse deraf, som det ærede Medlem fra Nørre-Sundby meget rigtig drog, at man vil støde paa en uovervindelig Hindring, saa snart man virkelig vil frem med noget af det, som fra gammel Tid af ligger Partierne her i Landet imellem. Jeg tror, at Forhandlingen om dette Lovforslag ret tydeligt godtgør Rigtigheden af den Betragtning, og den

Betragtning vil jeg tillade mig at fremføre endnu en Gang.

S. K. Larsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. K. Larsen: Seg vil blot til det ærede Medlem sige, at jeg talte kun paa egne Vegne, ikke paa Partiets Vegne. Med Hensyn til Visnepolitiken sagde jeg udtrykkelig, at den var formelt berettiget, men jeg mente ikke, Grundloven havde forudsat, at den kunde eller skulde føres i det hele taget. Og med Hensyn til Nyttens og den politiske Forsvarlighed bliver det en anden Sag, og at den ikke har gjort os nogen Gavn eller Nytte, tror jeg er uden for al Tvivl. Den Oplysning, vi have faaet gennem det Resultat, vi have naaet, tror jeg godt, vi kunde have undværet.

Bluhme: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremkomme med i Anledning af det Svar, den højtærede Finansminister har givet paa Forslagsstillerens Forslag, der her foreligger, og som jo er i Overensstemmelse med det Svar, vi saa, hver Gang der her i Salen fremsættes nogle af de Krav, som Befolkningen stiller til Vættelser i Næringslivet. Naar Kravene fremsættes paa den Maade, at man forlanger en Del af de Byrder estergivet, som hvile paa Befolkningen, svarer den højtærede Finansminister altid, at for at han kan estergive en Skat, maa han have en anden i Stedet, bestandig fordrer han Kompensation fra sin Side. Det forekommer mig, at det er et noget uvoveligt Forlangende fra den ærede Finansministers Side, thi skal der være Tale om Kompensation, synes jeg, det maa være fra Befolkningens Side, at Kompensationsfordringen med Berettigelse kan stilles. Thi, naar man esterser Statsregnskabet, vil det ses, at i det Aar, da den ærede Finansminister tiltraadte, i 1875, da beløb Indtægten for Statskassen af de indirekte Skatter sig til ca. 27 Millioner Kr. aarlig, og i den Tid, han har siddet, er dette Beløb steget saaledes, at sidste Aar var det 37 Millioner, altsaa Indtægten er steget i hans Tid aarlig med et Beløb, der esterhaanden er løbet op til 10 Millioner. Dertil maa endvidere bemærkes, at de Afgifter, der indkomme, fremkomme i Henshold til Love, der ere baserede paa den daværende Sølvmonnfod, hvorimod samme Afgif-